

Men jeg indrømmer, at det her er udarbejdet på baggrund af en række praktiske eksempler, der er kommet fra bl.a. Politimesterforeningen, fra Politiforbundet i Danmark, fra Rigsadvokaten og andre. Det er jo dem, der har sagt, at i visse tilfælde er der et behov for det. Det er mere praktikere, end det er mig. Jeg står ikke og fører den enkelte retssag og har heller ikke lyst til det.

Formanden:

Så kan vi fortsætte ordførerrækken: fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

I Berlingske Tidende kunne man for et stykke tid siden – den 28. april 2003 – læse:

»Retssikkerhed skal ikke blot være en mærkesag for en borgerlig regering. Det er et grundlag for at bekende sig til borgerlige synspunkter, at man tilslutter sig et retssamfund, der sikrer, dels at der ikke er vilkårlighed i retsudøvelsen, dels at forbrydelse bliver straffet.«

Videre står der:

»... Dan Lyngge er et skoleeksempel på, hvorfor civile agenter er en skidt idé. Der skal ikke handles i korridorerne i kriminalsager. Forbrydere skal ikke slippe for straf. Men først og fremmest skal borgerne kunne stole på, at der ikke foregår snavs i politiarbejdet. Alene mistanken om, at politiet selv via agenter kan være med til at fremprovokere kriminalitet, må være nok til at afvise tanken om civile agenter.

Opklaringen af kriminalitet kan ikke altid foregå efter en facitliste. Men det er politiets, og i al fald politichefernes, opgave at sige stop, hvis retssikkerheden gradbøjes.« Og så fortsættes der: »Vi gentager, hvad tidligere er skrevet på denne plads:« – lederen i Berlingske Tidende – »Statsautoriseret angiveri er en ubehagelig tanke.«

Kl. 14.35

Forsvarsadvokaterne har i deres høringssvar problematiseret politiets fremtid, idet de frygter, at hvis politiet får lov til at sætte civile agenter ind mod mistænkte, risikerer man i værste fald, at politifolk bliver korrupte.

Det er en meget alvorlig problematisering af lovforslaget, for når vi sædvanligvis plejer at bryste os af, at dansk politi er verdens mindst korrupte politi, er det alvorligt, hvis man ikke fra flertallets side i højere grad tager den her type problemstillinger alvorligt.

Formålet med forslaget er angiveligt at afsløre nogle større fisk. Der er jo ikke nogen her i

Folketingssalen, der ikke finder, at organiseret kriminalitet, således som den bl.a. udføres af rockere, er en meget modbydelig form for kriminalitet, og at den skal bekæmpes. Men som fru Elisabeth Arnold også tidligere har været inde på her under debatten, er der rent faktisk megen gevinst i den måde, som politiet i et samarbejde med kommuner, værtshusholdere og andre har fået og er ved at få skovlen under rockerkriminalitet.

I dag er civile agenter forbudt. Det skyldes primært frygten for, at civile agenter vil være fristet til at provokere mistænkte til at begå forbrydelser, som de ikke ville have begået, eller at agenter lokker den mistænkte til at begå en grovere lovovertrædelse, end vedkommende havde i tankerne.

Ifølge forslaget kan advokater fremover ikke indkalde agenter, meddelere og politifolk som vidner, og advokaternes aktindsigt begrænses. I værste fald kan samarbejdet mellem politi og civile agenter føre til, at agenter anstifter forbrydelser på en sådan måde, at politiets opklaringsprocent tager sig flot ud, samtidig med at agenter får penge, dusører, for deres arbejde og endvidere fredes for nærgående interesse fra politiets side.

Det er alvorlige udsigter. Politiets omdømme kan tage alvorlig skade i forhold til offentligheden, domstolene og advokaterne. Der var besindige politifolk, der for et par måneder siden advarede mod ideen om at tillade civile agenter.

Ud over problemet med retssikkerheden er der også de moralske og etiske aspekter. Danmark er så lille et land, at en agent kan risikere at lide alvorlig overlast, selv om han har fået nyt navn og på anden måde er beskyttet af politiet.

SF kan ikke støtte lovforslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Det første spørgsmål, man stiller sig, når man læser det her meget omfattende lovforslag, er jo spørgsmålet, om det virkelig er nødvendigt.

Når man læser de nylige beretninger om politiets meget store succes med kriminalitetsbekæmpelse i rockerkredse, må man sige, at det kan være svært at forstå, at det skulle være nødvendigt for Danmark at gribe til så utraditionelle midler som civile agenter og en stærk begrænsning af aktindsigt for forsvarere og sigtede.

Halvdelen af de registrerede kendte rockere sidder i øjeblikket bag lås og slå enten som vare-tægtsarrestanter eller som afsonere. Der er op-